(Vervolg van pag. 6).

goed zag, want reeds het eerste licht dat de kaarsen op het doek hadden geworpen scheen de dofheid, die zich van mij had meester gemaakt, te vernietigen en mij plotseling helder van geest te maken. Zooals ik reeds heb gezegd, was het portret dat van een jong meisje. Het was enkel een borstbeeld en het was uitgevoerd in den stijl van de bewonderenswaardige koppen van Sully.

De hals, de armen en het glanzende haar gingen onmerkbaar over in de diepe schaduw, die den achtergrond vormde van het geheel. De ovale lijst was rijk verguld en Moorsch gefiligreerd. Wat kunstwerk betreft, kon niets bewonderenswaardiger zijn dan dit schilderij. In 't eerst kon ik mij niet verklaren wat de oorzaak was geweest, dat dit schilderij mij zoo hevig ontroerd had — want dit hàd het gedaan. Het kon nòch de uitvoering, nòch de majestueuze schoonheid van het gelaat wezen. En dat mijn verbeelding pas uit een halven sluimer ontwaakt, het hoofd voor levend had gehouden, was allerminst mogelijk. Ik merkte terstond op, dat de eigenaardigheid der teekening en de rijke lijst, zulk een denkbeeld zelfs verhinderd zouden hebben op te komen.

Zóo, ernstig nadenkend, mijn aandacht onafgebroken geboeid door het schilderij, bleef ik, misschien wel een half uur, half leunend, half zittend. Eerst toen ik het ware geheim van zijn macht had opgelost, viel ik terug in de kussens : ik had ontdekt, dat de betoovering, die het schilderij op mij uitoefende te wijten was aan de absolute realiteit van uitdrukking. Deze sprekende gelijkenis verwarde mij en deed me verbleeken. Ik zette de kandelaber weer neer op haar vorige plaats, zoodat het schilderij aan mijn oog was onttrokken en zocht opgewonden naar het boekje, dat over de schilderijen en hun geschiedenis handelde. Na eenig zoeken vond ik de bladzijde, die betrekking had op de oorzaak van mijn ontroering en ik las de woorden, geheimzinnig en verwonderlijk, die hier nu volgen :

„Zij was een maagd van groote schoonheid, even aanvallig als vroolijk. En ongelukkig het uur, waarop zij den schilder zag, van hem ging houden en hem huwde. Hij was hartstochtelijk, werklustig en ernstig en hij bezat reeds een bruid in zijn kunst ; zij was een maagd van groote schoonheid, even aanvallig als vroolijk ; zij was al licht en glimlach, en levens-blij als een jong hert ; die hield van ieder en alles, alleen haatte zij de kunst, die was haar mededingster; alleen vreesde zij palet en penseelen, omdat die haar het gelaat van haar bruigom ontstalen. Vreeselijk was het dus voor deze vrouwe om te hooren, toen de schilder zijn verlangen uitte om zijn bruid te schilderen. Doch zij was nederig en gehoorzaam en zat geduldig vele weken lang in de sombere, hooge torenkamer, waar het licht slechts van boven over haar heen op het bleeke, matte doek viel. Maar de schilder, hij was trotsch op zijn werk, dat vorderde van uur tot uur, van dag tot dag. En hij was een hartstochtelijk en buitensporig en somber gestemd man die zichzelf verloor in droomerijen ; zoodat hij niet *wilde* zien dat het licht dat zoo huiveringwekkend in den eenzamen toren viel, langzaam vernietigde de gezondheid en vroolijkheid van zijn bruid, wier wegkwijnen een ieder opmerkte, behalve hij.

Toch bleef zij stil glimlachen, onderworpen, omdat zij zag, dat de schilder (die zeer vermaard was) met geheel zijn hart en ziel de taak vervulde, en dag en nacht werkte om haar te schilderen, haar, die hem zoo lief had, dat zij haar leven voor hem zou willen offeren, doch die dag aan dag neerslachtiger en zwakker werd. En, werkelijk, de enkelen die zagen het portret, spraken met zachte woorden van de gelijkenis, als van een machtig wonder en tevens als van een bewijs niet minder van het talent des schilders, als van zijn groote liefde voor haar, die hij zoo meesterlijk geschilderd had. Maar, op 't laatst, toen het werk ging naderen zijn voltooiing, werd niemand meer toegelaten op den toren, want de schilder was door een wilden hartstocht voor zijn werk gegrepen en wendde zijn oogen alleen dan van het doek, als hij keek naar zijn bruid. En hij wilde niet zien, dat de kleuren, die hij bracht op het doek, genomen werden van de wangen van zijn bruid, die steeds stiller naast hem zat. En toen vele weken waren voorbijgegaan, en nog slechts weinig overbleef te doen, toen er nog slechts één streek op den mond en één toets op het oog moest worden aangebracht, flikkerden de levensgeesten van de vrouwe nog éenmaal op, als de vlam in de tuit der lamp.

En toen was gegeven de streek en gezet de toets, en de schilder stond voor een oogenblik in verrukking voor wat hij geschapen had : maar het volgende oogenblik, terwijl hij nog zag en zag, ving hij aan te sidderen en heel bleek werd hij ; en terwijl hij zeer luide schreeuwde:

„Dit is werkelijk het *leven* zèlf!", keerde hij zich om, teneinde zijn geliefde aan te zien : *Zij was dood*!"

NEDERLANDSCH NATUUR- EN GENEESKUNDIG CONGRES.

Donderdag 12 April is te 's-Gravenhage het zestiende Nederlandsch Natuur- en Geneeskundig Congres geopend onder voorzitterschap van ingenieur R. A. van Sandick. Onze foto geeft een groep der aanwezige congresleden aan wie door den voorzitter in Hotel „De Twee Steden" een tea werd aangeboden. Op de voorste rij komen voor: Dr. Coelingh; Jhr. Loudon; Mr. Baron Sweerts de Landas Wyborgh, comm. der Koningin in Zuid-Holland; de heer R. A. van Sandick; Jhr. Mr. Dr. Van Karnebeek. burgem. van 's-Gravenhage en de heer H. A. van Ysselstein.

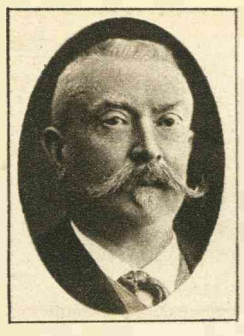

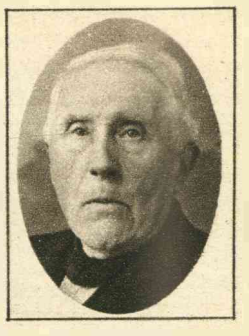

L. J. C. VUYK. M. ZADOKS. Mgr. W. VAN DE VEN.

Den eersten Juli a.s. zal de heer L. J. C. VUYK, hoofdcommissaris van politie te Rotterdam, den dienst verlaten na aldaar vijftig jaar in functie te zijn geweest. Het corps verliest in hem een kundig en bemind ambtenaar. — Den 1en April herdacht de Eerw. heer M. ZADOKS, voorzanger der Nederl.-Israëlietische Hoofdsynagoge te Amersfoort zijn 25-jarig ambtsjubileum. — Den 27sten Mei a.s. hoopt Z.D.H. Mgr. WILHELMUS VAN DE VEN, bisschop van 's-Hertogenbosch, het feit te herdenken, dat hij vóór 25 jaar tot bisschop werd gewijd.

E. W. DE FLINES.† J. V. WIERDSMA.† J. HEINEN.

Op 69-jarigen leeftijd is te Bussum overleden de heer E. W. DE FLINES, een bekend Amsterdamsch handelsman, die tot vóór eenige jaren aan het hoofd stond van de firma Blikman en Sartorius te A'dam. — Den 5en April is op zijn buiten te Oosterbeek overleden de heer J. V. WIERDSMA, oud-president van de Holland-Amerika-lijn. — Wegens hoogen leeftijd nam de heer J. HEINEN te Scherpenzeel (G.) ontslag als Wethouder en lid van den Raad dier gemeente. Sedert 1875 had hij onafgebroken zitting in dit college, waarvan 37 jaar als Wethouder. Hij was oprichter van de bloeiende eiermarkt aldaar.

Gulden Woorden.

Stomme juweelen hebben in hun stilzwijgendheid vaak meer uitwerking op het hart eener vrouw dan levendige woorden.

Shakespeare.

NEDERL. NATUUR- EN GENEESKUNDIG CONGRES.

De opening van het Congres op Donderdag 12 April in de groote zaal van den Dierentuin te 's-Gravenhage. Op de voorste rij Z.K. H. P rins Hendrik.